

ROZBOJNICA (3) *sb f*

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

sg [G rozbójnicé.] ◊ A rozbójnicę (2). ◊ I rozbójnicą (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [Ta, która napada, rabuje: *Volck Xxx3v cf ROZBOJCICA.*]

2. *Zabójczyni [czyja] (2)* : ktore [*serce heretyckie*] fię wżytko w rozdziałach kocha/ mowiąc/ przez onę dziątek rozbójnicę nierządną [*tj. kobietę, która zgodziła się na wyrok Salomona, aby dziecko rozciąć na pół*]: áni mnie áni tobie/ rozśiekay á rozdwoy *SkarJedn* 372, 250; [Táka była y w oney okrutney rozbójnicé Prorokow Bożych [*tj. Jezabel*]/ brzydkość tego grzechu [*tj. potwarzy*]/ iż [...] *SkarUp* 54].

3. *Kryjówka rozbójników; przen (1)* : Tákiż Dom Boży/ kto iny iáłkinią łoterfką/ to iest rozbójnicą/ czyni/ iedno nie kácérz *OrzQuin Aa3v*.

Cf [ROZBOJCICA], ROZBOJNIA

KW, (LWil)